

henhold til artikel 3 er anmeldt til at være omfattet af afsnit III. Der skal udpeges mindst 35 stykker eller punkter fra bestemmelserne i afsnit III, herunder mindst tre fra hver af artiklerne 8 og 12, og et fra hver af artiklerne 9, 10, 11 og 13. Det er også muligt for staterne at undlade at lade et sprog være omfattet af afsnit III i pagten, såfremt dette kan ske uden at stride mod pagtens formål og principper. Det bemærkes, at pagten både indeholder forpligtelser, der kan vælges kumulativt, og forpligtelser, hvor der under hensyntagen til hvert sprogs situation skal foretages et valg mellem forskellige muligheder. Disse er kendetegnet ved ordet »eller« mellem de forskellige forpligtelser og omfatter valgmuligheder af større eller mindre forpligtende karakter.

Artikel 3 beskriver proceduren for gennemførelsen af de principper, der er fastlagt i artikel 2. Hver kontraherende stat skal i sit ratifikations-, accept eller godkendelsesinstrument dels anføre de regionale sprog eller mindretalssprog, på hvilke afsnit III skal anvendes, dels de stykker i afsnit III, der i henhold til artikel 2, stk. 2, er udvalgt til at gælde for hvert enkelt af disse sprog, som ikke behøver at være de samme for hvert sprog. Som anført under artikel 2 kræves det ikke, at staterne accepterer både afsnit II og III, idet de kan begrænse sig til at ratificere pagten uden at udpege noget sprog med henblik på anvendelsen af afsnit III. I dette tilfælde gælder kun afsnit II. Hensigten med pagten er imidlertid, at staterne så vidt muligt skal gøre brug af de muligheder, som afsnit III frembyder. Staterne kan endvidere på et hvilket som helst senere tidspunkt påtage sig nye forpligtelser enten ved at acceptere nye stykker i afsnit III eller ved at udstrække bestemmelserne i afsnit III til andre regionale sprog eller mindretalssprog. Artikel 3 giver endelig mulighed for, at staterne kan beslutte, at pagten også skal anvendes på officielle sprog, som er mindre udbredte på hele eller dele af dens territorium.

I *artikel 4* fremhæves, at intet i pagten må fortolkes som en begrænsning i den beskyttelse, der er sikret ved Den europæiske Menneskerettighedskonvention, eller berøre mere gunstige bestemmelser om regionale sprogs eller mindretalssprogs status eller retsregler for personer, der tilhører mindretal, som måtte være fastlagt i deltagerstaternes lovgivning eller i internationale overenskomster.

Artikel 5 vedrører forpligtelsen til ikke at udøve virksomhed eller foretage handlinger, der strider mod formålene i FN-pagten eller andre folkeretlige forpligtelser, herunder princippet om stateres suverænitet og territoriale integritet, jf. også præambelens afsnit 6 in fine.

Artikel 6 indeholder en pligt for deltagerstaterne til at sørge for, at de berørte myndigheder, organisationer og personer bliver underrettet om de rettigheder og forpligtelser, der følger af pagten.

Afsnit II

Mål og principper i henhold til artikel 2, stk. 1

Som nævnt under artikel 2 indeholder afsnit II generelle bestemmelser, som skal gælde for alle de regionale sprog eller mindretalssprog, der tales inden for deltagerstaternes territorium, og som er omfattet af definitionen i artikel 1. I overensstemmelse hermed skal staterne i henhold til *artikel 7, stk. 1*, inden for de områder, hvor sådanne sprog bruges, og under hensyntagen til hvert sprogs situation basere deres politik, lovgivning og praksis på en række mål og principper, som i hovedtræk er følgende, jf. nærmere stk. 1, litra a-i: Regionale sprog eller mindretalssprog skal anerkendes som et udtryk for kulturrigdom (*litra a*), og det geografiske område for hvert af disse sprog skal respekteres med henblik på at sikre, at administrative opdelinger ikke er til hinder for udviklingen af de pågældende sprog (*litra b*). Med henblik på fremme af regionale sprog eller mindretalssprog er der behov for resolut handling, herunder med henblik på, at regionale sprog eller mindretalssprog kan bruges såvel mundtligt som skriftligt, ikke blot i private, men også i offentlige anliggender (*litra c og d*). Undervisning i og studier af regionale sprog eller mindretalssprog skal sikres (*litra f og h*), ligesom der skal være mulighed for, at personer, der ikke taler et regionalt sprog eller mindretalssprog, kan lære vedkommende sprog (*litra g*). Endelig skal grupper, der taler det samme regionale sprog eller mindretalssprog, have mulighed for at udvikle deres indbyrdes forbindelser både inden for staten og på tværs af landegrænser (*litra e og i*).

Artikel 7, stk. 2, indeholder et forbud mod uretmæssig forskelsbehandling med hensyn til brugen af regionale sprog eller mindretalssprog og fremhæver, at positive særforanstaltninger kan være nødvendige med henblik på at bevare og fremme sådanne sprog. Ved *stk. 3* forpligtes deltagerstaterne til at fremme den gensidige respekt og forståelse mellem de forskellige sproglige grupper i landet, især inden for uddannelsessystemet og massemedierne. I *stk. 4* opfordres der til, at grupper, der bruger regionale sprog eller mindretalssprog, om nødvendigt opretter organer, der kan rådgive myndighederne i alle spørgsmål vedrørende de omhandlede sprog. I henhold til *stk. 5* forpligter deltagerstaterne sig til så vidt muligt at anvende foranvænte principper på ikke-områderrelaterede sprog, jf.